

هُوَ اللهُ - ای بنده بهاء، از بلائیای وارده بدرگاه احدیت...

حضرت عبداله‌بهاء

نسخه اصل فارسی

هُوَ اللهُ

ای بنده بهاء، از بلائیای وارده بدرگاه احدیت شکرانه نما زیرا مصیبت در سبیل حضرت احدیت عین عنایت است و مشقت صرف موهبت. ایام حیات مانند سرابست و وجود موجودات موهوم است و بی‌بنیاد و معدوم. آنچه هست حقیقت روحانیه است و هویت نورانیه که بقا اندر بقا و صفا اندر صفاست ثابت است و باقی نابت است و کافی مرور دهور رخنه ننماید و توالی اعصار و قرون فتور نرساند لهذا باید آن لطیفه ربّانی محفوظ ماند و آن آیت ربّانی مثبت گردد و از غرائب وقوعات اینست که اعظم وسیله صون و حمایت این حقیقت نورانیت هجوم اعداست و آلام و محن بی‌منتها. زجاج آن سراج اریاحست و سبب سلامت آن سفینه شدت امواج لهذا باید از بلاء ایوب ممنون شد و از جفای اهل ذنوب باید خوشنود گشت. زیرا سبب بقا و وسیله کبری و نعمت عظمی و موهبت بی‌منتهاست و
علیک الهباء الأبهی عع

ORIGINAL

AUDIO